

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Elevator/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-149/07)

(2007/C 155/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Germania)
(reprezențanți: T. Kloße și J. Ziebarth, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania și Luxemburg. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;
- încălcarea principiului *ne bis in idem*, întrucât Comisia nu a ținut cont de decizia de amnistiere adoptată de autoritatea luxemburgheză de control al înțelegerilor în favoarea reclamantei înainte de începerea prezentei proceduri;
- absența condițiilor răspunderii solidare a reclamantei cu filialele sale, deoarece nu era ea însăși implicată în săvârșirea încălcării, filialele sale sunt independente din punct de vedere juridic și economic și nu există nicio justificare pentru a extinde răspunderea asupra reclamantei;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumurilor de bază utilizate pentru calcularea amenzii în comparație cu volumul de piață real avut în vedere;
- lipsa proporționalității factorului de multiplicare deoarece acesta diferă în mod semnificativ de tratamentul acordat altor întreprinderi de mărime comparabilă în cazuri comparabile decise în același timp;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare;

- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, amenda ar fi trebuit calculată numai pe baza cifrei de afaceri a filialelor avute în vedere;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾, deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile carturilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-150/07)

(2007/C 155/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp AG (Duisburg și Essen, Germania)
(reprezențanți: M. Klusmann și S. Thomas, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania, Luxemburg și Țările de Jos. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;

- încălcarea principiului *ne bis in idem*, întrucât Comisia nu a ținut cont de decizia de amnistiere adoptată de autoritatea luxemburgheză de control al înțelegerilor în favoarea reclamantei înainte de începerea prezentei proceduri;
- absența pentru răspunderea solidară a reclamantei cu filialele sale, deoarece nu era ea însăși implicată în săvârșirea încălcării, filialele sale sunt independente din punct de vedere juridic și economic și nu există nicio justificare pentru a extinde răspunderea asupra reclamantei;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumurilor de bază utilizate pentru calcularea amenzii în comparație cu volumul de piață real avut în vedere;
- lipsa proporționalității factorului de multiplicare, deoarece acesta diferă în mod semnificativ de tratamentul acordat altor întreprinderi de mărime comparabilă în cazuri comparabile decise în același timp;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare;
- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, amenda ar fi trebuit calculată numai pe baza cifrei de afaceri a filialelor avute în vedere;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾, deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantei în toate cele patru țări avute în vedere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — KONE și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-151/07)

(2007/C 155/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: KONE Corp. (Helsinki, Finlanda), KONE GmbH (Hannover, Germania) și KONE BV (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: T. Vinje, solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, lawyers, J. Flynn, QC și D. Scannell, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

Reclamantele solicită Curții:

- anularea articolului 2 alineatul (2) din decizie, în măsura în care aplică o amendă societăților KONE Corporation și KONE GmbH și fie neaplicarea niciunei amenzi, fie aplicarea unei amenzi cu un quantum mai mic decât cel stabilit prin decizia Comisiei;
- anularea articolului 2 alineatul (4) din decizia Comisiei, în măsura în care aplică o amendă societăților KONE Corporation și KONE BV și aplicarea unei amenzi cu un quantum mai mic decât cel stabilit prin decizia Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamantele urmăresc să obțină anularea parțială, conform articolului 230 CE, a Deciziei C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante), în temeiul căreia reclamantele, printre alte întreprinderi, au fost ținute răspunzătoare pentru participarea lor la patru încălcări unice, complexe și continue ale articolului 81 alineatul (1) CE prin aceea că au împărțit piețele în baza unor acorduri și/sau practici concertate de atribuire a unor oferte și contracte de vânzare, instalare, întreținere și modernizare a ascensoarelor și a scărilor rulante.

Reclamantele, KONE Corporation și filialele sale, KONE GmbH și KONE BV, contestă decizia atacată numai sub aspectul aplicării unor amenzi societății KONE luată în ansamblu pentru participarea acesteia la încălcări în Germania și Țările de Jos.

În ceea ce privește încălcarea comisă în Germania, reclamantele susțin că, atunci când a stabilit quantumul amenzii, Comisia a săvârșit o eroare. În special, reclamantele susțin, în primul rând, că s-a făcut o aplicare greșită de către Comisie a Comunicării privind clemența ⁽¹⁾ prin aceea că: (i) ar fi trebuit să acorde imunitate societății KONE în temeiul punctului 8(b) și a punctului 8(a) din Comunicare; sau, ca alternativă, (ii) ar fi trebuit să reducă quantumul amenzii aplicate reclamantelor în conformitate cu ultimul paragraf al punctului 23 din comunicarea respectivă.

Reclamantele susțin, în al doilea rând, că Liniile directoare din 1998 privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO ⁽²⁾ (denumite în continuare „Liniile directoare din 1998 privind stabilirea amenzilor”) au fost aplicate greșit de către Comisie prin aceea că: (i) aceasta nu ar fi ținut cont de mărimea pieței relevante atunci când a stabilit amenda și că (ii) aceasta nu a recunoscut în mod adecvat necontestarea faptelor de către reclamante, după cum reiese din acordarea unei reduceri de numai 1 % pentru această contribuție.

În al treilea rând, reclamantele afirmă că principiile de bază ale dreptului comunitar nu au fost respectate de către Comisie prin aceea că: (i) aceasta a încălcat principiul încrederii legitime atunci când nu a informat reclamantele la timp despre imposibilitatea de a beneficia de imunitate; prin aceea că (ii) aceasta nu a respectat principiul egalității de tratament atunci când a acordat un tratament diferențiat unor reclamante aflate în situații similare din punct de vedere al regimului de imunitate și prin aceea că (iii) nu a respectat dreptul la apărare al reclamantelor atunci când a refuzat accesul la documente.